Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

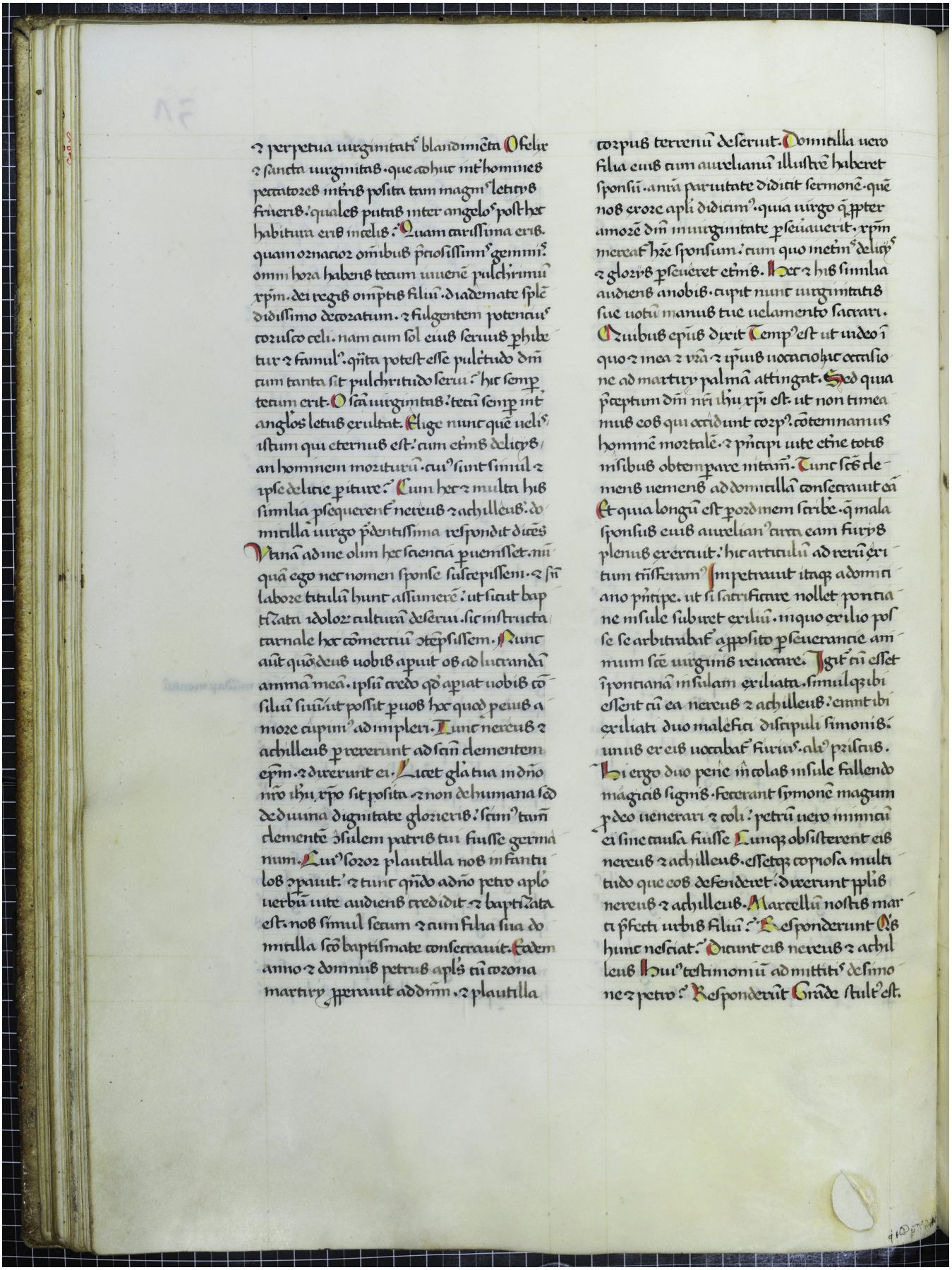

& perpetua uirginitatis blandimenta. O felix
& sancta uirginitas. que adhuc inter homines
peccatores in tristi posita tam magni letitiis
fruieris. quales putas inter angelos post hec
habitura eris incelis. Quam carissima eris.
quam ornatior omnibus preciosissimis gemmis.
omni hora habens tecum uiuente pulchrimum
xpm. dei regis omnipotis filium. diademate splen
didissimo decoratum. & fulgentem potentiam
corusco celi. nam cum sol cuius seruus phibe
tur & famul. quita potest esse pulchritudo dni
tum tanta sit pulchritudo serui. hic semper
tecum erit. O sancta uirginitas. tecum semper inter
angelos letus exultat. Eligite nunc quem uelis
istum qui eternus est. cum etiis deliciis
an hominem morituru. cui sunt simul &
ipse deliciae piture. Cum hec & multa his
simlia prosequerent nereus & achilleus. do
mitilla uirgo prudentissima respondit dicens
Vtinam ad me olim hec sacrata puenisset. nu
quam ego nec nomen sponse suscepissem. & si
labore titulum hunc assumere. ut sicut bap
tizata idolorum cultura deseru. sic instructa
carnale hoc comercium detrepissem. Nunc
autem quod deus uobis aperuit os ad lucrandam
animam meam. ipsum credo quod aperiat uobis co
silium suum ut possit puos hoc quod petis a
more cupitis adimpleri. Tunc nereus &
achilleus pretereunt ad sanctum clementem
epm. & dixerunt ei. Luceat gla tua in dno
nro ihu xpo sit posita. & non de humana sed
de diuina dignitate glorieris. scim tuum
clementem esse ilem patris tui fiusse germa
num. Cui soror plautilla nos in fantu
los exposuit. & tunc quidam adno petro apli
uerbum uite audiens credidit. & baptizata
est. nos simul secum. & cum filia sua do
mitilla sco baptismate consecrauit. Eodem
anno & dominus petrus apls cum corona
martiry pperuit ad dnm. & plautilla
corpus terrenum deseruit. Domitilla uero
filia eius cum aurelianum illustre haberet
sponsum. anima paruitate didicit sermonem. quem
nos ex ore apli didicimus. quia uirgo qpter
amorem dni in uirginitate pseuauerit. xpm
mereat hic sponsum. cum quo in etnum deliciis
& gloriis pseueret etiis. Hec & his simlia
audiens a nobis. cupit nunc uirginitatis
sue uotum manus tue uelamento sacrari.
Cui ubis epus dixit Tempus est ut in deo in
quo & mea & vra. & ipsius uocatio hic certamio
ne ad martiry palmam attingat. Sed quia
preceptum dni nri ihu xpi est. ut non timea
mus eos qui occidunt corpus. contemnamus
hominem mortalem. & principi uite etine totis
insibus obtempare intam. Tunc scs de
mens uemens ad domitillam consecrauit ei
Et quia longum est pordinem scribere. q mala
sponsus eius aurelianus carta eam furiis
plenus exercuit. hic articulum ad retum eri
tum tisseram. Impetrauit itaq a domiti
ano principe. ut si sacrificare nollet pontia
ne insule subiret exilium. in quo exilio pos
se se arbitrabat apposito pseuerancie am
mum sce uirginis renouare. Igit cum esset
ponciana insulam exiliatu. simulq ibi
essent cum ea nereus & achilleus. erant ibi
exiliati duo maleficia discipuli simonis.
unus ex eis uocabat furius. alius priscus.
Hi ergo duo pene incolas insule fallendo
magicis signis. fecerant symonem magum
p deo uenerari & coli. petrum uero inimicum
ei sine causa fiusse. Cumq obsisterent eis
nereus & achilleus. essetq copiosa multi
tudo que eos defenderet. dixerunt pplis
nereus & achilleus. Marcellum nostis mar
tiri pfecti urbis filium. Responderunt. Nos
hunc nesciat. Dicunt eis nereus & achil
leus Huius testimonium ad mittitis de simo
ne & petro. Responderunt Crude stult est.